

[Riishøj]

der stadig er åbenhed. Det synes jeg er godt, for vi synes, det er et dårligt forslag.

Ole Vig Jensen (RV):

Det kan ikke skjules, at denne sag har haft et usædvanligt forløb både i folketinget og gennem ministerens kontor.

Den høring, som er blevet iværksat efter opfordring af folketinget, er vi meget glade for. Vi mener, at der i mange af høringssvarene er fremsat meget velbegrundede argumenter og synspunkter, som nødvendigvis må indgå, når der skal tages stilling til mulige ændringer af den eksisterende lov.

Vi har fra radikal side hæftet os ved, at der er mange, som i høringssvarene giver tilslutning til nogle af eller næsten alle ministerens principper for ændringer i gymnasie-loven, men også bemærket, at man i samme åndedrag tilføjer, at det er svært at se, på hvilken måde principperne er realiseret i det udspil, som var udgangspunktet for høringen. Jeg har selvfølgelig bemærket, at det allerede har ændret sig, men vi har været enige i den kritik, der er blevet fremført gennem høringssvarene.

Vi finder dog også, at ministerens principper rummer udmærkede elementer, som må tages med i forbindelse med en justering af grengymnasiet, men for at afgøre, i hvor stor udstrækning hvert enkelt af principperne kan komme til at præge det justerede gymnasium – vi kan vel kalde det 90'ernes gymnasium – må man veje principperne imod hinanden. Nogle af principperne ligger jo netop på hver sin vægtskål, f.eks. ønsket om at skabe plads til nye fag over for ønsket om store timetal i enkelte fag, og et andet princip, nemlig ønsket om større fleksibilitet: at eleverne altså kan vælge fag i nye kombinationer, må vejes imod, at der ikke må skabes usikkerhed om studentereksamens indhold og niveau og dermed usikkerhed om elevernes muligheder efter studentereksamen.

Men mest afgørende for os er stadig, at vi ser ministerens udspil som en ændring af det eksisterende grengymnasium til et tilvalgs-gymnasium, og over for tilvalgsgymnasiet har vi vore tvivl. Vi tror, at tilvalgsprincippet mange steder i uddannelsessystemet er et særdeles udmærket princip, men netop i en grundlæggende almen ungdomsuddannelse har det sin begrænsning.

For få år siden var det meget almindeligt at eliminere fagene, samle dem i fagblokke, så den faglige identitet fuldstændig forsvandt. Det var efter vores opfattelse en overbetoning af den faglige sammenhæng, men i dag er tendensen gået i den modsatte grøft; nu hævdes det f.eks., at et 5 timers modul i ét fag på højt niveau er en selvstændig enhed, som let kan beskrives. Indholdet siges at være identisk, uanset hvilke andre moduler på højt niveau eleven ellers bruger sin arbejdskraft på.

Men som sagt mener vi, at grengymnasiet med sin kombination af fællesfag og grenfag – og det vil i virkeligheden sige, at man her stadig væk vælger i fagligt sammenhængende blokke – giver det bedste grundlag for både reel faglig kvalificering og social overskuelighed. Den faglige kvalificering kan ikke ske ved, at eleverne vælger helt frit, og her er der da også sket klare ændringer af ministerens udspil, som vi hilser med glæde, og som vi selvfølgelig kan støtte.

Der er en række principper og ideer, som vi gerne ser realiseret ved det forestående arbejde, og jeg skal nævne nogle af dem uden at sætte konkrete fagnavne og timetal på.

Vi ønsker fortsat en styrkelse af sprog på den matematiske linje og en tilsvarende styrkelse af naturvidenskabelige fag på den sproglige linje, og her er vi jo meget langt enige med ministeren. Det må ikke opfattes som en bekendelse til et enhedsgymnasium, hvor alle får de samme fag.

Vi ønsker også fagene samlet i større helheder, så eleverne ikke møder den opsplittethed, der med rette er blevet kritiseret, men som der jo også i en vis udstrækning nu er taget højde for.

Vi finder det også uheldigt, at eleverne fortsat kan gå tre år i gymnasiet uden at stifte nævneværdigt bekendtskab med det samfund, som de er borgere i. Vi ønsker derfor undervisningen i samfundsmæssige problemer styrket på begge linjer.

De ændringer, som kan blive aktuelle, vil muligvis fordre omskoling af gymnasiets lærere, og vi er indstillet på at medvirke til at skabe de bedst mulige rammer for sådanne efteruddannelses- og omskolingskurser. Det kan blive naturligt og nødvendigt i forbindelse med undervisning i nye fagområder, men det må nødvendigvis også slås fast i den